

dre os i at gøre noget. Der gøres i øjeblikket forsøg med det under de regionale kulturforsøg og i Statens Musikråd, og dem skal vi naturligvis se grundigt på, før vi laver en permanent indsats.

Til hr. Ole Donner vil jeg som afslutning, hvilket er passende, da han er ordfører for forespørgerne, sige, at jeg selvfølgelig skal bestræbe mig på at holde fat i det brede forlig, når det næste gang drejer sig om mediepolitik, og i øvrigt også, når vi fremover skal lave praktisk politik på forliget.

Og så: Det er muligt, at det officielt var en boksekamp, jeg så ikke så meget af den, da jeg ikke kan se det dér pay per view, men det så ud som en slåskamp. Og jeg er nok et af de få mennesker her i salen, der har spillet håndbold mod Brian Nielsen, og derfor ved jeg sådan fra egen oplevelse, at det, han mest giver sig ud i, er slåskamp. Nå, det kommer måske slet ikke sagen ved!

Med hensyn til, om Kulturby 96 var en sandkasse, så er det måske et meget godt billede på, at der både var tilskuere og også mange aktive.

Og så bør jeg måske lige sige til hr. Ole Donner, at Arken er en sag, som Københavns Amt mest har noget at gøre med. Det er egentlig ikke noget, der vedrører Kulturby 96.

Til hr. Ole Donners kommentar omkring Mindship og ansættelsen derude: Jeg ser fra dagspressen, at hr. Ole Donner jo også ved, at det kan være problematisk med ansættelser i kultursektoren. Jeg har set en sag fra Frederiksværk, som hr. Ole Donner har lidt med at gøre, og det har da interesseret mig, at han også på egen krop har oplevet de problemer, der kan være ved ansættelser. Så det har jeg fuld forståelse for at hr. Ole Donner har forståelse for.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (DF):

Jeg vil håbe, at kulturministeren får meget travlt i den kommende tid, nemlig så travlt, at han ikke gider læse Ekstra Bladet. Jeg har selv den holdning, at jeg ikke læser Ekstra Bladet, og jeg udtaler mig heller ikke til Ekstra Bladet, og den holdning synes jeg mange flere skulle have. Den historie, der stod i Ekstra Bladet den pågældende dag, er løgn fra ende til anden, som det vanligt er med Ekstra Bladet.

Men jeg vil godt sige, at den var meget god, for det så ud til, at der havde været en delegation af sted med hr. Ole Adolf Donner – står der så altid – i spidsen, som var strandet i Grenå, og i løbet af natten havde den pågældende overbe-

vist mig om, at han skulle ansættes i Frederiksværk. Det er ikke rigtigt, at vi strandede i Grenå. Det er rigtigt, at vi besøgte det pågældende sted ½ time om eftermiddagen, men ellers er resten løgn; men det var meget interessant. Jeg vil godt sige, at selv om jeg stod i spidsen for delegationen, var borgmesteren og den daværende borgmester også med, så vi var nogle stykker. Men det var ikke så morsomt, som det var beskrevet i avisen, og jeg håber, at ministeren får tid til at læse noget andet lektur end Ekstra Bladet.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 150: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 29/1 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Endnu en gang har Folketinget fået et lovforslag på bordet fra justitsministeren om indfødsrets meddelelse, altså meddelelse af dansk statsborgerskab til en række udlændinge, der ønsker at opnå dette privilegium. Denne gang er der tale om 1.127 ansøgere plus næsten lige så mange børn. Der er altså i alt omkring 2.000 personer, som søger om at få dansk indfødsret.

Det er en foruroligende udvikling i det danske samfund, at så mange mennesker søger om at få dansk statsborgerskab, og endnu mere foruroligende er det naturligvis, at de pågældende med meget stor sikkerhed i hvert fald får dansk statsborgerskab.

Det er foruroligende, fordi det jo ikke kun er en gang imellem, Folketinget behandler et forslag af den her størrelse. Det sker faktisk en 3-4 gange i løbet af hvert folketingssamling, og derfor er der tale om ganske mange personer. Havde der nu været tale om en række personer, som udelukkende bestod af gode borgere, som var i stand til at klare sig selv, forsørge sig selv, var lovlydige og overholdt love og regler i det her land, så ville der jo nok ikke være det store pro-